

pe
gaura
cheii

MINISTERUL DE FINANȚE

an 1 / nr. 3 / august 2015

Editorial

Vor dispărea banii lichizi din economie?

Uitați-vă bine la bancnotele pe care le aveți acum în portofel: lei, euro, dolari. S-ar putea ca foarte curând ele să devină o amintire, niște simple curiozități valoroase doar pentru numismați sau pentru nepoții dvs. care vor dori să știe cum era viața la începutul secolului 21. Viitorul aparține plăților electronice și deja există țări (Suedia, de exemplu) în care tranzacțiile în numerar au o pondere de doar 3-5% din total.

Mihai Bălescu
redactor-șef

„Nu văd de ce trebuie să mai tipărim bani”, spune Bjorn Ulvaeus (70 de ani), fost membru al formației ABBA, unul dintre cei mai vocali susținători ai renunțării la banii lichizi.

E o poziție cam bizară pentru cineva care a câștigat o avere cu melodia „Money, Money, Money”, dar Ulvaeus spune că are în vedere motive de securitate. Fiul său a fost jefuit deja de trei ori, astfel că artistul a devenit acum un avocat al tranziției spre o economie 100% digitală, fie și numai pentru a le face viața mai grea hoților.

Și, dacă ne gândim logic, are dreptate. Mai puțini bani lichizi înseamnă tentații mai puține, dar și mai puțină evaziune fiscală și mai puțină corupție. Bancnotele nu pot fi monitorizate, pe când plățile electronice, din contră, lasă întotdeauna o „urmă” care poate fi detectată ușor. Nu e de mirare că în țările nordice, unde banii fizici tind să dispară, corupția este mult mai mică față de cea din țările mari amatoare de cash, ca Italia sau Grecia.

Citind aceste argumente, înțelegem mai bine de ce cash-ul începe chiar să fie ușor demonizat. În SUA și în țările Europei de Vest, plata cu bani-gheață este considerată chiar suspectă (în anumite circumstanțe) și trebuie raportată imediat autorităților.

Se poate spune că, în aceste țări, banii cash au căpătat deja o conotație negativă și de-aceia nu este exclus ca, într-un viitor foarte apropiat, cel care îi folosește să fie catalogat imediat drept proxenet, dealer de droguri sau pirat somalez. Societatea cashless este mai aproape decât credeți!

CUPRINS

- **Interviu: Practicile inventate peste noapte pot duce la greșeli în contabilitate. Legislația optimă și modificările de dorit în 2016** 2
- **Jurnalul unui inspector fiscal** 4
- **Știați că....** 6
- **IFRS 1 – Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară** 7
- **Măsurile administrative creează distorsiuni concurențiale?** 9
- **O nouă penalitate – penalitatea de nedeclarare** 12

«Bani lichizi»

Această lucrare poate fi vizualizată și online

RENTROP & STRATON **PRO**

www.rspro.ro

↗ **Strict confidențial**

Practicile inventate peste noapte pot duce la greșeli în contabilitate. Legislația optimă și modificările de dorit în 2016

INTERVIU cu Irina Coma, expert contabil

Pe gaura cheii: Ministerul de Finanțe:

Uite registrul, nu e registrul! Ne sunt cunoscute jocurile în care modificări anunțate brusc își încetează ulterior efectul, fiind abrogate prevederile abia intrate în vigoare. Avem, ca exemplu, povestea impozitării bacșișului și a registrului de bani personali. Cum au perceput firmele, din experiența dumneavoastră, această controversă iscată de autorități?

Irina Coma, expert contabil:

O nebulie! În primul rând, reprezentanții societăților au fost șocați de această scorneală a autorităților, de faptul că ei, ca administratori/reprezentanți legali, trebuiau să răspundă de declarațiile salariaților (de realitatea sumelor declarate de aceștia), dar și de faptul că aplicarea acestei reglementări presupunea ca ANAF-ul, prin direcțiile de control, să poată efectua perchezitii corporale asupra salariaților, ceea ce nu aveau dreptul să facă.

Nu mai spunem de birocrăția iscată – depuneri de notificări la fisc în termen record, achiziție de registre, completare zilnică...

Agenții economici au fost bulversați, deraiiați efectiv de la bunul mers al afacerilor lor și s-au focusat cu precădere pe a încerca să respecte aceste prevederi legale pentru ca nu cumva să li se suspende activitatea.

Așa e la noi: se adoptă o lege și „vedem noi cum o implementăm”, vedem dacă se poate aplica sau nu, semănăm panică printre contribuabili și apoi ne dăm seama că, de fapt, este o prostie.

În nicio țară din UE nu se procedează așa, nu există asemenea practici inventate peste noapte...

Pe gaura cheii: Ministerul de Finanțe:

O societate își pune încrederea în experiența expertului contabil. De cealaltă parte, profesionistul înfruntă legislația și problemele aferente. În acest moment, cum ați descrie relația societate-contabil-autorități?

Irina Coma, expert contabil:

E destul de riscant în aceste vremuri să practici această meserie întrucât sunt șanse multe să greșești, iar greșeala

ta ca expert contabil îl costă mult pe agentul economic și, la rândul său, acesta se îndreaptă asupra ta.

Nu poți ține pasul cu avalanșa de modificări legislative și atunci, evident, există riscul de a greși. În momentul în care greșești sau nu poți să-i dai o soluție/un răspuns clientului tău, scade și gradul de încredere a clientului în tine ca profesionist. Multe din erori nu se văd acum – în general la momentul schimbărilor legislative, ci mai târziu, când uită toată lumea implicată (agenți economici/autorități) de „bâlbele” care erau la început, de faptul că poate nu erau norme de aplicare sau că nici autoritățile nu știau cum se aplică o modificare legislativă. Se uită toate și rămân greșelile care costă (amenzi, dobânzi/penalități de întârziere, să nu vorbim de altele mai grave...) și întotdeauna e de vină contabilul.

Plus că, legislația având lacune și fiind interpretabilă, chiar autoritățile fiscale dând soluții diferite la spețe de aceeași natură, agenții economici sunt derutați: un contabil mi-a zis așa, altul altfel, de la Fisc am aflat altceva.

Sistemul fiscal este împovărat pentru firme, de multe ori când comunică patronului sumele de plată la stat aproape că îți închide telefonul!

Un contabil trebuie să aducă valoare adăugată firmei și nu trebuie „văzut” doar ca cel care „mă pune să plătesc la stat” – cam asta este percepția acum.

Pe gaura cheii: Ministerul de Finanțe:

Comunitatea contabililor din România pare una care ține strâns legătura cu mediul extern. De la conferințe lunare până la publicații la fel de dese, comunicarea în domeniu pare să reușească să îi apropie pe toți profesioniștii. Există însă lacune în ceea ce înseamnă contabilitatea în România în 2015? În opinia dumneavoastră, ce aspecte ar trebui îmbunătățite urgent?

Irina Coma, expert contabil:

În primul rând, așa cum am mai menționat, legea e interpretabilă și de multe ori e lăsată voit așa. Sunt multe care trebuie corelate, clarificate...

În ceea ce privește strict contabilitatea, multe aspecte s-au armonizat, s-au pus cât de cât pe un fâgaș, legislația

românească este armonizată în mare parte cu directivele europene.

Există în continuare lacune în ceea ce privește contabilitatea grupurilor de firme/a multinaționalelor, în ideea în care contabilul român trebuie să țină odată contabilitatea conform referențialului românesc și apoi să întocmească situații financiare pentru raportare la grup – pe IFRS/GAP sau alt referențial contabil. La noi în țară, nu toate firmele au posibilitatea legală de a organiza contabilitatea conform IFRS și atunci consider că, cel puțin pentru societățile care raportează la grup pe IFRS, de exemplu, ar trebui reglementat faptul ca acestea să aplice și în România IFRS, să nu mai muncească practic de două ori contabilul.

Pe gaura cheii: Ministerul de Finanțe:

A greși e omenește, iar pentru societăți, astfel de greșeli pot însemna cheltuieli semnificative. Cum poate societatea să păstreze o colaborare eficientă cu profesionistul contabil? Există lucruri pe care le-ați vedea altfel în această privință?

Irina Coma, expert contabil:

Colaborarea eficientă se bazează pe încredere, corectitudine, implicare. De multe ori, o greșeală costă foarte mult, poate avea impact semnificativ – de la amenzi până la suspendări de activitate și poate chiar aspecte penale.

Consider aici că organismele profesionale (C.E.C.C.A.R.-ul în special) ar trebui să fie mai riguroase în ceea ce privește posibilitatea exercitării unei astfel de meserii de către diverse persoane. Legislația trebuie să fie stabilă, să nu se modifice de azi pe mâine.

Pe gaura cheii: Ministerul de Finanțe:

ANAF și-a mărit considerabil numărul de controale fiscale. Într-un context cu legi volatile și modificări-surpriză, consultanții fiscali și contabilii au de dus o luptă aproape continuă. Care e relația dintre un expert contabil angajat al unei companii și o instituție de control precum ANAF? În ce măsură se poate colabora eficient în prezent?

Irina Coma, expert contabil:

Aici e o mare problemă, deoarece multe dintre instituțiile de control ale ANAF consideră din start că faci evaziune. În primul rând, trebuie să convingi aceste instituții că ești de bună-credință, că declari toate veniturile, că îți respecti obligațiile fiscale. E foarte greu când ești tratat așa... mai ales când ai de-a face și cu inspecții fiscali mai puțin pricepuți. Trebuie să ai răbdare, nervi de oțel și să fii blindat cu toate justificările necesare.

Trebuie să recunosc că am întâlnit și inspecții fiscali de bun-simț, înțelegători – dar aceste situații sunt destul de rare.

Pe gaura cheii: Ministerul de Finanțe:

Sunteți cel mai aproape de contribuabil și vă confrunțați în fiecare zi cu problemele pe care le impune legis-

lația. S-a ușurat această muncă în ultimii ani sau continuăm să mergem pe un drum paralel față de cel din alte țări?

Irina Coma, expert contabil:

Singura ușurare resimțită este aceea cu depunerea majorității declarațiilor în mod electronic. Cel puțin nu mai îndurăm cozile/nervii, nu mai pierdem timpul. Dar și aici sunt scăpări – nu toate formularele/declarațiile se pot depune online. Plata în conturile unice iarăși a fost o măsură bine-venită, dar foarte prost și greu implementată de autorități.

Dacă vrei să iei un certificat fiscal de la Fisc duci o muncă titanică cu reglarea fișei pe plătitor. Este drum lung de bătut dacă ne comparăm cu alte țări: sistemul de plăți, de trezorerie este rudimentar; autoritățile nu colaborează între ele. Doamne ferește să îți schimbi sediul în alt oraș/sector! Dosarul fiscal se transferă poate și peste un an de la o instituție la alta.

Pe gaura cheii: Ministerul de Finanțe:

Dacă ar fi să facem un top al primelor trei măsuri pe care doriți să le vedeți implementate în 2016, ca să fim optimiști, care ar fi acestea?

Irina Coma, expert contabil:

1. Introducerea de către autorități a unor metode bazate pe experiența altor țări în materie de urmărire a colectării taxelor, a TVA în special, de la persoane impozabile care activează în anumite sectoare de activitate sensibile la fraudă, cum ar fi, spre exemplu: metoda plății divizate, certificatul de bună practică. Sigur, toate aceste măsuri implică cheltuieli de implementare.
2. Simplificarea birocrăției – simplificarea și mutarea în mediul online a tuturor obligațiilor contabile și fiscale pe care le are de îndeplinit un contribuabil.
3. Îndreptarea controalelor către firmele care sunt susceptibile într-adevăr de evaziune (firme mari, care se pot cunoaște din analizele fiscale și datele pe care le deține Fisc), și nu generalizarea acestora la nivelul tuturor contribuabililor.

Pe gaura cheii: Ministerul de Finanțe:

O organizare eficientă ne scutește de bătăi de cap. Numai că, an de an, aparițiile legislative ne dau astfel de planuri peste cap și ne îngreunează activitatea. Cum vedeți dumneavoastră influența autorităților publice din domeniu asupra activității contabililor din România?

Irina Coma, expert contabil:

Autoritățile publice din domeniu trebuie să permită desfășurarea activității în condiții de normalitate, normalitate care nu se întrezărește deloc. Acestea trebuie să îndrume, să ofere suport, să consilieze activitatea contabilului, ceea ce nu se întâmplă. De multe ori impactul este unul invers, mai mult încurcă decât ajută.

De pe holurile Ministerului

Jurnalul unui inspector fiscal Un jurnal nici contabil, dar nici fiscal!

Ați tresărit cumva? Nu, nu este un jurnal de contabilitate reglementat prin Legea nr. 82 din 24 decembrie 1991, republicată, dar nici un jurnal de fiscalitate (jurnal pentru vânzări sau jurnal pentru cumpărări) reglementat prin Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal.

Este un jurnal „profesional”, personal, individual, care nu este impus printr-un act normativ! Este „impus” de sentimentele trăite, de experiența personală, profesională.

Ma numesc Amelia Dumitraș și, cândva, mi-am propus să scriu **un jurnal al inspectorului fiscal**. Îndeplinesc această funcție de vreo 20 de ani și am acumulat multe trăiri plăcute, dar mai multe neplăcute, la societățile comerciale verificate sau în curs de verificare! Între timp, m-am răzgândit de vreo câteva ori fiindcă acest „jurnal” îl scriu periodic, atunci când întocmesc raportări solicitate de șeful meu, care la rândul lui le transmite directorului, iar directorul către A.N.A.F.

Deci, iată că a sosit momentul să încep să scriu un jurnal personal, profesional, dar „nefiscal”.

Să vă spun drept, nu mai știu dacă A.N.A.F.-ul păstrează informațiile primite doar pentru el sau le dă mai departe. Poate le transmite la M.F.P. sau la Statistică, sau le procesează doar pentru a elabora diverse programe de activitate sau proceduri de lucru! Într-adevăr, se lucrează organizat, pe baza unui program de activitate în care sunt inserate societățile comerciale care urmează a fi verificate.

Ce-i drept, în acest jurnal tip „raport” format doar din cifre care se referă la impozitele, taxele și contribuțiile stabilite suplimentar față de cele constituite de către contribuabilul verificat, nu pot să scriu ceea ce simt, fiindcă trebuie să scriu doar ce am reușit să calculez la un moment dat, ce mi-am propus să calculez în continuare și ce voi calcula în viitorul apropiat. **Ce calculez?** Bineînțeles, diferențe suplimentare de plată, dar numai în situația în care constat deficiențe semnificative care reprezintă „abateri” de la prevederile legislației fiscale. Pentru aceste diferențe suplimentare de plată, bietul contribuabil trebuie să mai plătească și accesoriile aferente, fiindcă în urmă cu vreo 2-3 ani sau poate 5 nu a aplicat corect un text de lege pe care niciun român nu ar fi știut să îl aplice imediat după publicarea în Monitorul Oficial. Se poate spune că este vorba despre „ghinion”!

Diferențele suplimentare de plată generează, la rândul lor, obligația calculării accesoriilor cunoscute sub denumirea: dobânzi/majorări, penalități și penalități de întârziere.

Modul de calcul al accesoriilor (majorări și penalități) este laborios, trebuie să număr zile peste zile și să fiu atentă la cotele aplicabile pentru fiecare interval de timp pentru care s-au constatat întârzieri între termenul de plată al obligației fiscale și data încheierii Raportului de inspecție fiscală. De exemplu, dacă astăzi aș încheia un Raport de inspecție fiscală pentru verificarea taxei pe valoarea adăugată, a impozitului pe profit, a impozitului pe venituri din salarii și a contribuțiilor aferente salariilor, ar trebui să utilizez următoarele cote pentru calcularea dobânzilor/majorărilor de întârziere:

- ✓ 0,1% pentru intervalul 1 ianuarie 2006 – 30 iunie 2010
- ✓ 0,05% pentru intervalul 1 iulie – 30 septembrie 2010
- ✓ 0,04 pentru intervalul 1 octombrie 2010 – 1 martie 2014
- ✓ 0,03% pentru intervalul 1 martie 2014 și până în prezent

Trebuie să am în vedere că, începând cu anul 2016, dobânda va scădea de la 0,03%, cât este în prezent, la 0,02% pentru fiecare zi de întârziere. Va scădea și penalitatea pentru fiecare zi de întârziere de la 0,02%, până la 0,01%.

Trebuie să motivez și de ce mi-am dorit, cu adevărat, să devin inspector. Eram director economic la o instituție publică și, periodic, „beneficiam” de un control de la Administrația Financiară pentru verificarea modului de calcul al impozitului pe venituri din salarii. Evident că, în acele vremuri, prin 1991-1993, legislația fiscală era foarte simplă, raportările „floare la ureche”, dar cu toate acestea ne temeam ori de câte ori ne trecea pragul o echipă de control.

Cunoșteam legislația, o aplicam corect, dar în capul meu era „teama” că mă vor prinde descoperită cu o greșeală. Întotdeauna s-a dovedit că teama mea era nemotivată fiindcă întotdeauna controlul se termina cu „zero” obligații diferențe suplimentare de plată la bugetul statului.

Și, deci, cum am devenit inspector? A apărut O.G. nr. 3 din 27 iulie 1992 privind taxa pe valoarea adăugată și, din anul 1994, Fiscul căuta inspectori pentru serviciile nou-create special pentru această nouă taxă.

Într-o dimineață, în drum spre serviciu, în timp ce citeam ziarul în troleibuz, am văzut că una din administrațiile financiare din București angaja, prin concurs, un număr suficient de mare de inspectori pentru serviciile de TVA.

Dintr-o dată, subconștientul meu a început să proceseze dorința ascunsă de a învinge teama de Fisc și, din acel moment, mi-am dorit din suflet să îmi schimb profesia pentru a trece de cealaltă parte a baricadei. Spun baricadă fiindcă întotdeauna a fost o luptă între „verificat” și „verificator”.

Știam că sunt un om timid, dar corect și conștiincios, și mai știam că mă voi vindeca de frica inspectorilor numai intrând în mijlocul lor, cunoscându-le reacțiile și modul de abordare a legislației. M-am înscris la concurs, m-am pregătit conform bibliografiei afișate și m-am prezentat la examenul scris. Pentru mine, subiectele de rezolvat, atât din domeniul contabil, cât și din domeniul fiscal, nu au fost dificile fiindcă știam rezolvarea lor din practica de ani și ani în calitate de economist cu profil contabil. În paralel cu serviciul, pentru completarea veniturilor, țineam acasă și contabilități pe care le lucram seara, sâmbăta, duminica, în concediul de odihnă, de sărbătorile legale și în orice moment liber din zi.

Deci, am luat notă de promovare la examenul scris și astfel am participat la proba orală în fața comisiei de examinare.

Ajutată de o membră a comisiei care mi-a zâmbit când am intrat, mi-am învins emoțiile, am răspuns la întrebările puse de fiecare membru al comisiei și am fost admisă.

A fost un examen corect, sincer, fără intervenții, fără alte formalități, respectând principiul „dacă știi, câștigi fiindcă avem nevoie de oameni buni de muncă”. **Astfel, fiind admisă, am renunțat la statutul de director economic în favoarea statutului de simplu inspector fiscal, deși am pierdut ceva bănuți la salariu.** Așa am observat că, din interior, noii mei colegi sunt cu totul altfel decât îi vedeam eu din exterior. Sunt oameni normali, cu suflet, fără a fi niște roboți în executarea misiunilor fiscale! Nu mi-a fost greu să observ că, în calitate de inspector la serviciu, acasă poți fi și mamă, și soție, și prietenă, adică (șoc!) poți fi orice, dacă ești „om”.

Știți că printre inspectori sunt foarte mulți „oameni”? Oameni cu calitate, dar și cu defecte! Oameni care își iubesc și își respectă profesia, îndeplinind obiectivele de serviciu cu multă seriozitate, profesionalism sau oameni care au crezut că această profesie este mult mai ușoară decât aceea de simplu economist la o societate comercială, motiv pentru care își îndeplinesc obligațiile de serviciu cu multă superficialitate!

Inspectorul merge de la o societate la alta, zăbovind în funcție de natura controlului înscris în ordinul de serviciu: control tematic, control încrucișat, inspecție fiscală parțială, de exemplu soluționarea unei cereri de rambursare TVA, sau inspecție fiscală generală.

Oricum, după atâția ani de experiență, pot spune că nu este deloc ușor să renunți la confortul unui birou situat într-un loc fix, la sediul unei societăți comerciale, în calitate de economist și să accepți, în calitate de inspector, „confortul” unui birou pus la dispoziție de către o societate comercială supusă verificării, în calitate de inspector. Inspectorul este veșnic pe drum, indiferent de condițiile meteo: caniculă, ploaie, ger și viscol.

Nu este ușor nici cu stilul vestimentar pe care trebuie să îl adopți! Este evident că trebuie să adopți un stil ceva mai sobru, distant și elegant, renunțând astfel, cu bună știință, la lejeritatea unui blug sau a unui tricou sau la comoditatea unor adidași în favoarea unui sacou, a unei fuste sau rochii decente și a unor pantofi.

Este o „pândă” de ambele părți: eu trebuie să am grijă cu ce mă îmbrac, cum mă pieptăn, ce atitudine să adopt ... mai prietenoasă sau mai distantă. Încerc să merg pe o cale de mijloc care, de cele mai multe ori, îmi „iese” și reușesc să „sparg gheata”.

În calitate de inspector, am observat că în cazul fiecărei acțiuni de control, indiferent de natura acestuia, sunt temeri și emoții de ambele părți: din partea reprezentantului contribuabilului verificat, dar și din partea inspectorului, reprezentant al autorității fiscale.

Oare un reprezentant al contribuabilului știe că emoții are și inspectorul, poate uneori mai mari decât ale sale?

- va urma -

Citiți în edițiile următoare continuarea jurnalului.

■ **Amelia Dumitraș**
Inspector fiscal

Vă invităm să faceți parte din comunitatea celor 22.477 de contabili care beneficiază în fiecare zi de consultanță fiscal-contabilă specializată cu PortalCodulfiscal.ro!

PORTAL Codul Fiscal

Abonați-vă acum la Portal Codul fiscal și asigurați-vă că interpretați și că aplicați legea corect!

www.portalcodulfiscal.ro

Știați că...

👉 administratorii și directorii care nu își desfășoară activitatea în baza unui contract individual de muncă, ci în baza unui contract de mandat/administrare nu au dreptul la diurnă?

Indemnizația de delegare sau detașare (diurnă) pentru delegarea/detașarea în țară și străinătate este un drept cuvenit persoanelor fizice care au calitatea de salariat, pe perioada delegării/detașării. Dacă raporturile din administratori/directori nu sunt raporturi de muncă întemeiate în baza unui contract individual de muncă, eventualele sume acordate acestora pe durata deplasării, cu excepția celor pentru transport și cazare reprezintă, din punct de vedere fiscal, remunerație de director/administrator.

👉 de scutirea de impozit pe venit pentru activitatea de creație de programe pentru calculator nu beneficiază cetățenii străini?

Străinii sunt persoane care nu au cetățenia română, cetățenia unui alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European ori cetățenia Confederației Elvețiene.

Ordinul ministrului pentru societatea informațională, ministrului educației și cercetării științifice, ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și Ministrului finanțelor publice nr. 217/4.172/1.348/835 privind încadrarea în activitatea de creație de programe pentru calculator, publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 573 din 30 iulie 2015, prevede că de scutirea de impozit pe venit beneficiază și cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și Confederației Elvețiene ale căror diplome sunt echivalente, prin structurile de specialitate ale Ministerului Educației și Cercetării Științifice, cu diplomă acordată după finalizarea unei forme de învățământ superior de lungă durată sau cu diplomă acordată după finalizarea ciclului I de studii universitare de licență.

Prin urmare, persoanele care nu au cetățenia română, cetățenia unui alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European ori cetățenia Confederației Elvețiene nu pot beneficia de scutirea de impozit pentru veniturile din activitate de creație de programe pentru calculator.

👉 anumite venituri acordate de angajator salariatului nu pot fi poprite?

Conform art. 728 alin. (7) din Codul de procedură civilă, alocațiile de stat și indemnizațiile pentru copii, ajutoarele pentru îngrijirea copilului bolnav, ajutoarele de

maternitate, cele acordate în caz de deces, bursele de studii acordate de stat, diurnele, precum și orice alte asemenea indemnizații cu destinație specială, stabilite potrivit legii, nu pot fi urmărite pentru niciun fel de datorii.

Astfel, angajatorul în calitate de terț poprit nu poate face rețineri din indemnizația de maternitate, indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav, ajutoarele de deces, diurna cuvenită salariatului, precum și din alte asemenea indemnizații cu destinație specială.

👉 Comisia fiscală centrală, prin Decizia nr. 2/2015 publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 549 din 23/07/2015, a decis că pentru anumite venituri nu se datorează contribuția la sistemul asigurărilor sociale de sănătate?

Astfel, Comisia a stabilit că pentru veniturile obținute din cedarea folosinței bunurilor nu datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate următoarele categorii de persoane fizice:

- persoanele fizice, indiferent de cetățenie și de domiciliul stabil sau reședință, care dețin o asigurare socială de sănătate încheiată pe teritoriul altui stat membru al Uniunii Europene, Spațiului Economic European și Confederației Elvețiene sau în statele cu care România are încheiate acorduri bilaterale de securitate socială cu prevederi pentru asigurarea de boală-maternitate, în temeiul legislației interne a statelor respective care produce efecte pe teritoriul României, și fac dovada valabilității asigurării. Persoanele fizice în cauză au obligația de a prezenta organului fiscal competent documente justificative eliberate de instituția competentă din statul în care a fost încheiată asigurarea;
- persoanele fizice, indiferent de cetățenie, care au domiciliul ori reședința într-un stat cu care România nu are încheiate acorduri privind sistemele de securitate socială sau care nu intră sub incidența legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale și care nu beneficiază de prelungirea dreptului de ședere temporară în România pentru o perioadă mai mare de 90 de zile.

**Pentru a afla mai multe detalii privind produsele și abonamentele
RENTROP & STRATON
vă rugăm să contactați:
SERVICIUL CLIENȚI
TEL. 021.209.45.45**